

селото ся намѣрвалъ, то, вѣдно съ селските кучета, от-  
важдало тамъ иси вземало припадающата часть отъ лешать.

Сжидността на тая приказка, ся засведочава отъ жи-  
телите на Шупра и отъ околностите ѝ.

## ДУШЕВНЫЙ ГЛАСЪ

За насъ братя Българи!

Сега, времѣ е дошло,

Слнчава заря да н' угрява

Тяги, печаль, все прошло!

Тишаицій АБДУЛЬ-АЗИЗЪ.

Царъ нашъ, майка и отецъ!

Съ съкрушено сърдце просимъ,

Дай му Боже благъ конецъ!!!

Въ хиляда осемьстотинъ

Шейсетъ първа година,

Безпримѣрна показа ся;

Суверенска щедрина!

Изчезнаха на всюд' злини,

Всякій мирно почива,

Сжлзи ронящ' отъ жалости,

Душата си умива.

Весели ся всичко що е

Подъ Негова крѣпка власть,

Нестраши ся отъ вражія,

Была каква да е страсть.

В' гжети гори и пустини,

Яде, пие и приспива,

Неприпятствува му нищо,

Царекій скиптръ го покрыва,

Едно право на всякаде,